

forrás

A Győri Evangélikus Egyházközség időszaki kiadványa

2022 karácsony

Békesség Fejedelme

Ézs 9,4-5

Mert minden dübörögve menetelő csizma és véráztatta köpönyeg elég, és tűz martaléka lesz. Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Is-ten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!

Először is elnézést kell kérnem az olvasótól a témáért, hogy karácsony csodáját beárnyékoló, s mindannyiunk által jól ismert tényről rögzítetek, de úgy érzem, nem lehet a témát elkerülni: Háború van. Tudom, nem mondtam újdonságot ezzel, hiszen a sajtó nap mint nap harsogja, s mi már inkább próbáljuk kikerülni ezeket a híreket. De az is lehet, hogy csak hozzászoktunk, s próbáljuk élni a megszokott életünket. Igen, háború van, az, hogy ez világméretű, vagy pedig csak lokális, erről megoszlanak a vélemények. Egy biztos, hogy nem látunk tisztán, mert mindenki mást látat velünk. A csoport-, vagy önös érdekek milliókat sodornak és sodortak létbizonytalanságba, a megoldást pedig sokan csak a fegyverekben keresik. Mintha nem is létezne más lehetőség.

Ézsaiás prófétától van előtünk két vers. Szolgálatom évtizedei alatt többször is prédikáltam erről a szakaszcson, volt, amikor két egymásutáni év Szentestéjén, bő tizenöt éve. Nem én választottam, a perikóparendünk adta elém, én pedig nem tértem ki előle, de

nem értettem. Nem értettem, mert nem érthettem, miként lehet a dübörögve menetelő csizmák és véráztatta köpönyegek képét oda tenni az elé a gyülekezet elé, akik karácsony csodájáért jönnek. A fényért, az öröméért. A menetelő csizmák távolinak tűntek, vagy inkább történelemnek, annak ellenére, vagy éppen azért, mert nekem is gyakorolnom kellett iskolásként a menetelést. De az ember szerette volna elfelejteni az egészet, egy új világrendben, a változásban! Azonban úgy tűnik, nincs új világrend, bármilyen rendszert váltunk is le, mert újra és újra ide térünk vissza. A hadakozáshoz. Ennyi telik az embertől, ha csak a maga feje

után megy. Szinte értelmezhetetlen volt annak idején ez a durva kép az ünnepben. Most egészen más a helyzet, hiszen újra történelmi időket élünk, s szinte hallatszik, ahogy döng a talaj a menetelő léptek alatt, a vérontás is nagyon közeli, s ez elbizonytalanító. De karácsony csodáját, az inkarnációt mindez nem takarhatja el. Akkor sem, ha sok mindent átírt az ünnepben is, s érezzük a hatását.

Egy csodás ígéret hangzik el ebben a szakaszban, mely a születendő Fiúra mutat, Krisztusra, aki azért érkezik a világba, hogy átírja a történelmet, a mi személyes történetünket is. Óriási szükségünk van erre, mert Krisztus nélkül

csak a tanácstalanság és békétlenség terhét cipeli az emberiség! Mert Nélküle nincs lehetősége, sőt megoldása arra, hogy ez ne így legyen. Mindaddig így van ez, míg nem akarja meghallani a jézusi tanácsokat és a békesség evangéliumát, még karácsonykor sem! Pedig karácsonyban az ige testté lett, nem öncélúan, nem pusztító, hanem megőrző szándékkal.

A betlehemi gyermek az, akit évről évre megünnepelünk, aki karácsony ünnepének az alapja, és akit sokan nem is akarnak hagyni kilépni ebből az ünnepi szerepkörből. Még jó, hogy nem rajtunk múlik. A Fiú végig járta a számára kijelölt utat, hogy nekünk életünk legyen! Ő az, aki hatalmával átírta és átírja a gyilkos indulatot, és ez különösen is megnyugtató egy olyan világban, ahol sokaknak igénye a hatalom gyakorlása, de nem kérnek hozzá kellő bölcsességet, szeretetet, hanem csak az erőszakot ismerik. A Betlehemben született az egyetlen, aki által megszűnik a vérontás, akiben feloldódhat minden feszültség, aki nem csak ideiglenes megoldásokat hoz, nem csak problémákat kezel, nem csak fut az események után, vagy nézi azokat tehetetlenül.

Ő az örök és változatlan, Csodálatos Tanácsos, Erős Is-ten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!

Ámen.

Vancsai József lelkész

Gyülekezeti lapunk tavaszi számában bemutatásra került a két világháború közötti időszak sokszínű és élénk egyesületi élete. Ezt a témát folytatva szeretném jelen írásomban közelebbről is ismertetni a Győri Evangélikus Diákszövetség megalakulásának és az első évek működésének történetét.

A Győri Evangélikus Diákszövetség működésének kezdetei

A szövetség megalapítására Gerencsér Zsigmond hitoktatólelkész bábáskodása mellett és dr. Fischer Gyula gyülekezeti felügyelő erkölcsi és anyagi támogatása segítségével kerülhetett sor. A hitoktatólelkész által összegyűjtött érdeklődő fiatalok alakuló ülését 1920. február 8-án tartották. Ezen az alkalmon fogadták el az egyesület alapszabályait, valamint megválasztották annak első diáktisztviselőit. A munkát ugyan a hitoktatólelkész fogta össze és a háttérben az egyesületi élet megszervezésében is oroszlanrészt vállalt, mégis komoly szervezőtevékenységet folytattak a megválasztott diákok is.

Az egyesület első elnökéül Haffner Tibor VIII. osztályos főreáliskolai tanulót, alelnökéül Békés György VI. osztályos főgimnáziumi tanulót, pénztárnokául pedig Horváth Mihály III. osztályos felsőkereskedelmi iskolai tanulót választották meg. Az egy héttel később tartott második ülésen további tisztviselők megválasztására is sor került. Így az egyesület első titkára Mikola Emília VII. osztályos leánygimnáziumi tanuló, jegyzője Sólymáry Hilda VI. osztályos leánygimnáziumi tanuló, könyv- és levéltárnoka Pálmai Erzsébet VI. osztályos leánygimnáziumi tanuló, míg ellenőre Káldy Emma VI. osztályos leánygimnáziumi tanuló lettek.

A diákszövetség alapítói a kezdetektől törekedtek arra, hogy lehetőleg a város minden iskolájából egy helyre gyűjtsék az evangélikus diákokat. Mivel már a megalakulásakor tervbe vették, hogy rendszeresen rendeznek írásbeli pályázatokat, valamint szavalóversenyeket, ezért bíráló bizottsági tagok kijelölésére is sor került. Annak érdekében, hogy az ilyen jellegű szövetségi munkában minél hamarabb megfelelő gyakorlatra és tapasztalatra tehessenek szert, a kezdetektől szoros kapcsolatot ápoltak a régebbi múltra visszatekintő Soproni Evangélikus Líceumi Diákszövetséggel. Az együttműködéstől azt is remélték, hogy közösen komolyabb érdekérvényesítésre lesznek képesek céljaik elérése kapcsán. A taglétszám gyorsan nőtt, a szervezet működésének második tanévében már megközelítette az 50 főt. Mivel a győri református tanulók nem rendelkeztek hasonló egyesülettel, ezért hamar kérvényezték, hogy részt

vehessenek az alkalmakon, melyre a vezetőség részéről engedélyt is kaptak.

Az egyesület tagjai gyűléseiken alapvetően kettős tevékenységet folytattak. Egyfelől nagy hangsúlyt kapott a megfelelő hitéleti és vallás erkölcsi nevelés, ismeretátadás, másfelől pedig művelődési célokat is szolgáltak az összejövetel. Ez utóbbi keretében rendszeresen szerepeltek a napirendi pontok között különböző, a tagokat érdeklő témákról szóló felolvasások, valamint szavalatok. Ezeket

később tovább színesítették zenei előadások. Már 1923-ban létrejött az egyesület tagjaiból egy vegyes énekkar, melyet 1926-ban zenekarral is bővítettek. Idővel rendszeresen szerveztek olyan tematikus irodalmi esteket is, melyekre a gyülekezet szélesebb körét is meghívták.

Évről-évre meghirdetésre kerültek a tavaszi időszakban pályázatok is. Az ezeken részt vevő diákok közül a legrátermettebbeket pénzjutalomban részesítették. Általában az ilyen jellegű alkalmakon több kategóriát állítottak fel, s a kategóriákon belül konkrétan megfogalmazták az adott évre vonatkozó témákat. Rendszerint a következő témakörök szerepeltek a pályázati kiírásokban: irodalom, vallási élet, természetismeret, művészeti alkotás. Az első években, bár mindig tudtak győztest hirdetni, rendszerint nagyon alacsony volt a beküldött pályamunkák száma. Tapasztalva azt, hogy az idősebb diákok minden kategóriában jelentős előnnyel indulnak, a vizsgált időszak második felében már

külön témákat jelöltek ki a fiatalabb tagok számára az egyes kategóriákon belül.

Minden tanévet díszüléssel zártak. Ezen adták át a pályadíjakat. A tanévzáró ülések másik fontos feladatát képezte az új tanévre a soron következő elnökök megválasztása, mivel a tisztséget – kevés kivételtől eltekintve – végzős diákok viselték, akik így egy év után rendre leköszöntek.

Ugyan az alapítás pillanatában az egyesület még nem rendelkezett saját könyvtárral, ám ennek alapjait már működésük első esztendejében megvetették. Felkérték ugyanis a tagokat, hogy a tanév végén a szövetség számára ajánlják fel tankönyveiket. Emellett döntés született arról is, hogy a Harangszó folyóirat mellett az evangélikus ifjúság egyetlen lapját, az Erő című újságot is rendszeresen járni fogják. 1922-től kezdődően már hivatalos könyvtárórákat is tartottak heti gyakorisággal az érdeklődők számára.

A győri kezdeményezés hamarosan a Dunántúl más gyülekezeteiben is példaként és mintaként szolgált. Már 1920 tavaszán megszervezésre került a Kaposvári Evangélikus Diákszövetség, mely a győri szövetséget, s annak működését vette alapul.

Eleinte szabálytalan időközönként és viszonylag ritkán került sor a találkozókra, ám hamarosan rendszeresítették az alkalmakat, és a vallásos elmélyülés érdekében külön a leány és külön a fiú tagok számára heti bibliaórákat szerveztek.

Az indulás éveiben az egyesület munkájába szabadon becsatlakozhattak az evangélikus ifjak, 1923-tól azonban tagsági díj fizetésére kötelezték a tagokat. 1926-ban annyit változtattak a rendszeren, hogy a megállapított éves tagdíjösszeget csak azoktól várták el, akiknek annak megfizetése módjában állt. A szegényebb körülmények között élő diákok esetében ettől eltekintettek.

A kezdeti sikerek mellett nem hallgathatjuk el az első évek nehézségeit sem. Különösen nagy problémát jelentett a foglalkozásokon az elégtelen fegyelem, valamint a tagok alacsony részvételi aránya.

Folytatása következik.

Dr. Világi Dávid történész, levéltáros

A diakónia szolgálatában

A „Peregi” név egybeforr a Győri Evangélikus Egyházközség életével, hiszen édesanyád, Zsuzsa néni maga volt a 2 lábbon járó gyülekezet-történet. Hosszú éveken keresztül szolgálta a gyülekezet életét a lelkesi hivatalban betöltött hivatása során. Édesapád ugyancsak meghatározó volt a győri katolikus közösságon belül. Ebből a háttérből lettél evangélikus gyülekezeti tag és érkezted az Evangélikus Szeretetházba vezetőnek, de testvéred, Dóri is aktívan vett részt a közösség életében. Hogyan emlékszel vissza gyermekkorod idejére, és milyen meghatározó tapasztalatot volt a közösséggel kapcsolatban?

A család több generációra visszamenőleg evangélikus volt. Édesanyámék szintiszta evangélikusok voltak, édesapám apai felmenői (Peregi, Kovalter, Holczhammer) szintén a győri evangélikus közösség tagjai voltak. Apai nagyanyámon keresztül került a családba a katolikus vonal. Édesanyám ragaszkodott hozzá, hogy mindhárom gyermeke evangélikus legyen, s ez soha nem okozott problémát családon belül sem. Gyermekkorom meghatározó emléke volt a vasárnapi istentisztelet. Akkoriban a templomba rendszeresen járó gyülekezeti tagok száma nem túlságosan magas. Sokan mondták, hogy a munkahelyük megtartása miatt nem mernek istentiszteletre járni. Nálunk ez soha nem volt kérdés, soha szóba sem került, hogy elmenjünk-e, hiszen a közösség várt minket, számon tartottak. 8-10 fős kis gyermek közösség volt az öregtemplomban, akiknek Mikler Erzsike néni a fél kilences istentisztelet után gyermek bibliaórát tartott. Ahogy nőttünk, úgy kapcsolódtunk bele a gyülekezet életébe. Középsikolás éveim alatt minden pénteken Iltz Gábor bácsi ifjúsági bibliaóráin vettem részt. Ezek az alkalmak alapvetően határozták meg a későbbi

gyülekezeti munkámat. 1990-ben bekapcsolódtam az újra induló 459. számú Győry Vilmos Cserkészcsapat munkájába. Egészen gyermekem születéséig részt vettem a csapat életében, az utolsó évben annak parancsnoka voltam.

Ezek az emlékek kitartottak és az idős, illetve beteggondozásban szerzett szakmai tapasztalataid segítségével voltak az egyházközség időshonának vezetésében és meghatározó szerepet vállaltál az evangélikus egyház idősgondozásán belül is. Mely megbízatásaid, szakmai kihívásaid voltak azok, amelyekre szívesen emlékszel vissza?

2003-ban Lackner Pál, a fenntartó gyülekezet igazgató lelkésze hívott az Evangélikus Szeretetházba dolgozni. 2006-tól vagyok az intézmény igazgatója. A szakmai fejlődés elengedhetetlen volt ahhoz, hogy az intézmény méltó helyét foglalja el az evangélikus diakónia rendszerében. Ehhez azonban nekem is fejlődnöm kellett, így a diplomás ápoló végzettségem mellé megszereztem a szociális menedzser végzettséget, hogy a szociális ellátás folyamatát komplex módon kezelni tudjam. Majd ezt ellátottjogi-, betegjogi-, tereptanári-, szociális minőség menedzseri végzettséggel egészítettem ki. 2005-től a Magyarországi Evangélikus Egyház diakóniai bizottságának tagjává választottak. A bizottság tagjaként stratégiai döntéshozatalban veszek részt. Az intézmények számának gyarapodása megkívánta a szociális módszertani munkát. Ebben a munkában 2009-től munkatársként, 2011-től vezetőként veszek részt. Számomra a kihívást utolsó projektünk jelentette, melyben egyrészt a vasúton utazók megsegítésére próbáltunk egy diakóniai rendszert felépíteni, másrészt a generációk egymáshoz való közelítése volt a célunk. 2010-től regisztrált szociálpolitikai szakértőként az

állami szociális ellátásban felkérésre végzek munkát. Meghívott tagja vagyok Győr város Idősügyi Tanácsának, így a helyi szociális ellátásra is van rátekintésem.

Az elmúlt időszakban kitüntetések is kaptál a Magyarországi Evangélikus Egyház Diakóniai szolgálatától, melyet idén ősszel vehettél át a Deák-téren. Mondanál néhány szót erről a díjról?

Minden évben szeptember 25-én ünnepeljük Szt. Gábor születésének évfordulóját, mely 2010-től a Diakónia Napja. Az ünnepi istentiszteletet követően egyházmegyénk díjazza az év önkéntesét, szponzorát, diakóniai munkatársát. 2010-ben kaptam az Év Diakóniai Munkatársa díjat. 2022-ben a módszertan területén végzett szakmai munkámat külön díjazták.

Milyen feladatokat látsz most a legégetőbbnek az idősgondozás területén és hogyan próbáljátok „túlélni” a jelenlegi rezsiküzdelmet?

Legégetőbb probléma a felvételre jelentkezők ellátása. Évek óta egyre magasabb a jelentkezők száma, jelenleg meghaladja az 550 főt. 2011-ben új szolgálatként beindítottuk a házi segítségnyújtást, hogy a beköltözésig is biztosítani tudjuk az alapvető gondozást a rászoruló otthonában. Azonban eljutottunk odáig, hogy már ezt sem bírja a kapacitásunk, itt is várólista alakult ki. Nagyon nagy probléma, hogy nem vonzó a szociális pálya. A dolgozók bérezése itt a legalacsonyabb, s komoly fizikai és lelki megterhelésnek vannak kitéve. Másik fontos feladat az intézmény stabilitásának megtartása. A napról-napra emelkedő árak a működésünk átalakítását kívánták meg. A rezsi csökkentése érdekében a nem állandó használatban lévő helyiségek fűtését lekapcsoltuk, átszerveztük a közösségi alkalmakat, kisebb az intézmény fűtött és világított területe. Tervbe vettük az intézmény

energetikai felújítását, melyet akár fokozatosan, több évre elhúzódóan kell megtennünk.

Férjeddél, Dr. Szilvássy Lajossal együtt jelenleg is aktív tagjai vagytok a közösségnek, presbiterként segítitek annak életét. Melyek azok az érintkezési pontok, amiket fontosnak látsz a fenntartó egyházközség és intézménye, a Szeretetház között?

A diakóniai intézményrendszerben nagyon kevés intézmény mondhatja csak el, hogy a helyi gyülekezet a fenntartója. Fontosnak érzem a napi kapcsolattartás lehetőségét a fenntartó és az intézmény között. Fontos, hogy a lakók lelkigondozását a helyi gyülekezet lelkésze végzi. A gyülekezet közösségi alkalmain lakóink egészségi állapotuk függvényében részt vesznek. A fenntartó másik intézményével is kapcsolatot tartunk, különböző ünnepi alkalmakra óvodások, iskolások jönnek az intézménybe. Havonta közös istentiszteleten vesznek részt lakóink egy-egy óvodai csoporttal. Az iskola diákjai közül többen nálunk töltötték az érettségi előtti önkéntes munkát. A fenntartó gyülekezet minden évben köszönti dolgozóinkat a Szociális Munka Napja alkalmából. Mindezek nagyon fontos lehetőségek, hiszen lakóink és munkatársaink élő kapcsolatban lehetnek a fenntartóval.

Köszönjük az interjút és Isten áldását kívánjuk további életetekre és sok erőt kívánunk a nehézségek leküzdésében!

Csorba János
igazgatólelkész

Új gyülekezeti épület Öttevényen

„Mert ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban, és akiben ti is együtt épültök Istenhajlékává a lécek által.”
(Ef. 2, 20-22)

Az idei évben nagy dolog történt az öttevényi leánygyülekezet életében. Egy régóta dédelgetett álom vált valóra, azzal, hogy elkészült a temp-

lomhoz tartozó gyülekezeti, közösségi épület. A Magyar Faluprogram keretében megvalósult építkezés 2021-ben kezdődött és a kisebb, na-

gyobb döccenők ellenére, időre elkészült. Most már elmondható, hogy kész. Kész az épület, a park járdája, már csupán füvesítés és növények kellene, hogy igazán méltó kert vegye körül az 1929-ben épült kis templomot.

2022. október 8-án délután 15 órakor volt az épület ünnepélyes felszentelése. Ezen az alkalmon Szemerei János, a Nyugati Dunántúli Evangélikus Egyházkerület püspöke hirdett ígét, majd áldotta meg az épületet. Az istentisztelet és szentelés után egy szerény fogadás volt, ahol a gyülekezet tagjai által készített falatok mellett meghívott vendégek is láthatták a konyhával, mosdóval felszerelt modern közösségi épületet.

Az épület megléte megkönnyíti és lehetővé teszi, hogy előadókat hívjunk, gyülekezeti és közösségi alkalmakat szervezzünk, gyermekáhitatok legyenek ismét. Ehhez nem kell más, mint elszántság, nyitottság és hit. Hinnünk kell abban, hogy tudunk adni magunkból a másoknak, hogy az a másikat érdekli. Hinni kell, hogy az egyre fogyatkozó gyülekezet nőni fog, hogy a gyermekeiket megkeresztelt fiatal szülők is közösségre találjanak a gyülekezetben.

Isten áldása kísérje az öttevényi gyülekezet életét és adja meg, hogy az új közösségi épület jól szolgálja a fejlődést és gyarapodást!

Tóthné Szebeni Gyöngyi

Huszonöt éves a harangunk (1997–2022)

Emlékszem...

Emlékszem 25 évvel ezelőtt 1997 október 31.-én a nádorvárosi templomunk addig sosem látott ünneplő emberekkel telt meg, a padsorokon kívül a karzaton, az oldalfalak mellett, a bejáratnál is álltak.

Emlékszem, hogy kivételes ünnepnap volt, nemcsak a reformáció napja, hanem mert a nádorvárosi templomunk karcsú toronyába lakó költözött, egy 555 kg-os harang. Attól a naptól kezdve minden nap legalább kétszer délben és este megszólalt. Ez a 25 éves évforduló 2022. október 31 napjáig pontosan 18.250 alkalom. Azóta zúg és hallatja hangját.

Emlékszem, hogy az ünnepnap előtt néhány nappal leállt a forgalom a templom előtt, mert az Integrál Rt. hatalmas daruja a magasba emelte a virágkoszorúval feldíszített harangot, hogy helyére tegye. A jelenlevő hívek énekszóval kísérték, amíg helyére került.

Emlékszem, hogy Gombos Lajos aranykoszorús haran-

göntő mester szinte minden munkafolyamatról beszámolt.

Emlékszem, hogy az adománygyűjtés során mennyi gyülekezeti tagunknak volt szívügye a harang megvásárlása, milyen öröm volt az adományok növekvő száma és összege.

Emlékszem, ezek után a megrendelés 1997 májusában meg is történt, hiszen hat hónap mire a harang elkészült.

Emlékszem, hogy húsvétkor a szószékről nemcsak a feltámadási örömhír hangzott el, hanem a harang megvételének az örömhíre is.

Emlékszem, hogy a gyülekezeti tagok közül volt valaki, aki elindította és nagy mértékben vállalta az adománygyűjtéssel, a kivitelezéssel kapcsolatos nehéz feladatokat, mert úgy gondolta, hogy 1527-ben az első Győr városába érkező reformáció tanát hirdető lelkészekre, és tanítókra is így tudunk méltóképpen visszaemlékezni.

Az Öregtemplom a türelmi rendelet miatt nem kaphatott tor-

nyot és harangot. De az Újtemplomunk tornya is sokáig néma volt. A győri evangélikusok 470 év várakozás után mondhatták el, hogy van harangunk.

Emlékszem, hogy Molnár Rudolfné sz. Madár Vilma lelkesedése, aki elindította ezt a „mozgalmat” sokak segítségével, de legfőképp Ittész Gábor lelkészünk és Pónya László gyülekezeti felügyelőnk támogatásával elérte célját. A templomtorny némaságát a „Reformáció” harang zúgása váltotta fel.

A ma gyülekezetének természetes, hogy minden nap megszólal a harang. Ne csak évforduló alkalmából gondoljunk az

alkotókra, a megvalósítókra, hanem egy kicsit akkor is, ha megszólal. Voltak elődök, akiknek cselekedete ma is hat gyülekezeti életünkre, hív bennünket az Isten házába. Halljuk meg ezt a hívó hangot, ne csukjuk be szívünket és fülünket.

Emlékszem, hogy édesanyámnak Nagy László költőnk „Jönnek a harangok” című verse is erőt adott, ebben a nagy munkában

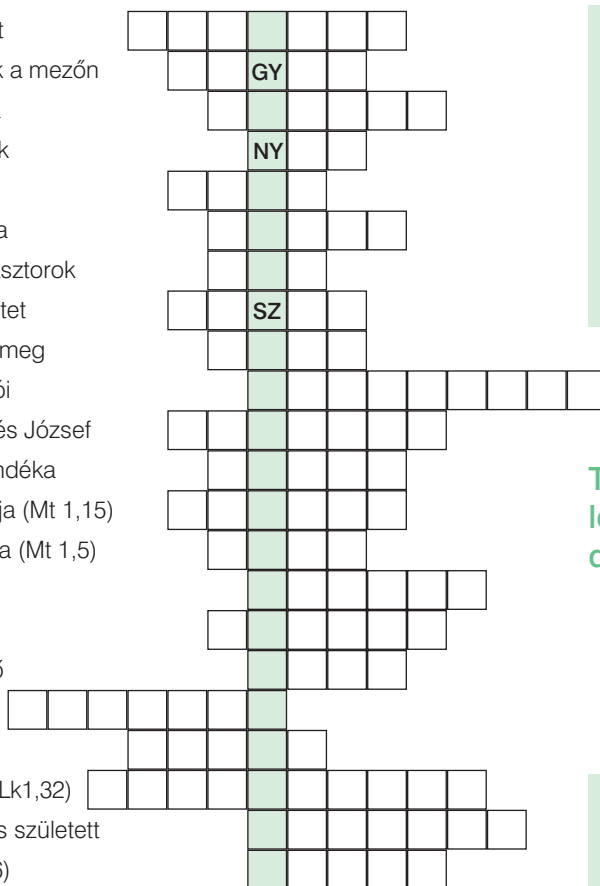
„Hogy a torornak legyen hangja. Kongnak a harangok, bongnak, tagolják az idő hártaltalan versét, nehogy megőrüljünk vad folyamától.”

Horváthné dr. Molnár Lívía
(eMeL) gyor.lutheran.hu

Karácsonyi keresztrejtvény

1. Aki a Gyermekek életére tört
2. Megjelent a pásztoroknak a mezőn
3. A bölcsek egyik ajándéka
4. Erre vigyáztak a pásztorok
5. Ezt hirdette az angyal
6. A bölcsek másik ajándéka
7. Emellett melegedtek a pásztorok
8. Ide tette Mária az újszülöttet
9. Az anyjával együtt jelent meg
10. A kis Jézus első látogatói
11. Itt kapott szállást Mária és József
12. A bölcsek harmadik ajándéka
13. Az Úr Jézus dédnagyapja (Mt 1,15)
14. Dávid király dédnagyapja (Mt 1,5)
15. Heródes rangja
16. Rajta utazott Mária
17. 84 éve özvegy prófétanő
18. József lakóhelye
19. Jézus útkészítője
20. ...Fiának mondják majd (Lk1,32)
21. A napszak, amikor Jézus született
22. Jézus nagyapja (Mt 1,16)

Fejts meg a rejtvényt és folytatd!

Ég . . . . .
 csöpp . . . . .
 Kis . . . . . Úr
 . . . . .
 Szent . . . . .

**Téli Kincskereső Gyermeknap
 lesz Nádorvárosban
 december 30-án, pénteken.**

Érdeklődés és jelentkezés:
 Mesterházy Zsuzsanna
mhazyzs@gmail.com

Hitem...

Egy éve már, hogy van hitem,
 keresztfám vállaimon viszem.
 Nem érzek terheket alatta,
 ezt a kegyelmet Isten megadta.
 Megkaptam mindent mit kértem tőle,
 hitem által haladok előre.
 Az úton mit kijelölt nekem,
 feltétel nélkül, hűséggel követem!

Egy év eltelt, és mi történt ez alatt?
 Megerősödött bennem az akarat.
 Akarni, hogy másokat segítek,
 magamból még több szeretetet merítsek.
 Mit Istentől kaptam azt tovább adva,
 nem mások mellett csak úgy elhaladva.
 Ez a dolgom, ezért kaptam az áldást,
 mások is érzékké a megváltást!

Egy év, és mennyi lesz még...
 Isten szeretetéből sosem elég!
 Örökre itt marad bennem,
 egy soha el nem múló szerelemben.
 Itt, mélyen, a lelkemben, a szívemben,
 Istenem tarts még sokáig így hitemben!
 Fogj szorosán, erre kérlek Téged,
 ne engedj el engem ameddig csak élek!

egy fogvatartott verse

„A zene Isten ajándéka” Bajor–magyar óvodai találkozó

2022. október 9–12 között óvodánk adott otthont a 20. bajor–magyar evangélikus óvodai találkozásnak.

A két ország evangélikus óvodáinak testvéri kapcsolata már sok éve tart. Szinte minden évben egyszer találkozunk, hol bajor testvéreinknél, hol valamelyik magyar óvodában, hogy ez a kapcsolat élő legyen. Mindig van mit megmutatni egymásnak, van mit tanulni egymástól, hiszen nagyon sok minden összeköt bennünket. Legfőképpen, hogy elhivatottak vagyunk: az óvodai nevelés ügyében, a ránk bízott gyermekek nevelésében és az őszinte, tiszta hitbéli kérdésekben. Az idei évben a zene adta a fő vonalat, ami köré összegyűjtöttük a mondani valókat, a tudásmegosztást, az élményeket. Mind-egyikből volt bőven a 3 nap alatt.

Előadók által hallhattunk a magyar óvodák zenei nevelésének fő irányairól, megmutathattuk, hogy a klasszikuszene és a hangszerek ismerete sem elhanyagolható gyermekkorban, megmutattuk

egymásnak, hogy egy –egy óvodában, hogy valósul meg a zenei nevelés, Frieder Hartz professzor rávilágított, hogy egy –egy bibliai történetet, hogy hozhatunk közelebb a gyermekekhez hangok, hangszerek segítségével. Vendégeinket elhívtuk egy óvodás istentiszteletre is az Öregtemplomba, ahol Csorbáné Farkas Zsófia szólt a gyermekekhez, az óvó nénik pedig a zenei szolgálatot adták. A programok délután sem értek véget. Egy este, a püspöki hivatalban Szemerei János, a Nyugati Dunántúli Evangélikus Egyházkerület püspöke fogadott bennünket. Püspök úr a püspökség bemutatása után egy áhítatra, majd közös beszélgetésre hívott bennünket. A másik estén pedig Écsre utaztunk, ahol a magyar népi muzsikáé, a néptáncé volt a főszerep.

A három nap alatt újra és újra megtapasztalhattuk, hogy a zene által szavak

nélkül is megérthetjük egymást, kifejezhetjük érzelmeinket, gondolatainkat. Átéltük, hogy a zene hidat képez az emberek, földrészek, korok és kultúrák között. Születésünktől jelen van életünkben, hatással van emberi fejlődésünkre. A zene által átélhetjük, hogy maga a Teremtő Isten szól hozzánk, üzen nekünk, vagy éppen mi beszélünk hozzá, mert a zene imádság is lehet. Gyermekeinknek ezt átadni csodálatos dolog. Erre kiváló hely az óvoda, az óvodai közösség.

Jó érzéssel és szép emlékekkel zártuk a 20. bajor – magyar evangélikus óvodai találkozót! Hálásak vagyunk, Hallgatóné Hajnal Juditnak, aki bajor-magyar partnerkapcsolati referensként rengeteget tett a találkozó sikeres lebonyolításáért és a győri Evangélikus Gyülekezetnek, hogy a találkozót a gyülekezeti teremben tarthattuk, így az óvodai élet zavartalanul folytatható.

Tóthné Szebeni Gyöngyi

„Gazdaggá tesz Ő, amint hozzád belép, Az a kincs, mit Tőle kapsz, egy életre elég.”

Jakus György (Samu Jánosné mentálhigiénés munkatárs írása)

Húsvéti híradásunk óta életünk nagyrészt a megszokott "menetrend" szerint zajlott, kivéve, hogy az elszórtan jelentkező Covid vírus okozta betegség miatt nagyobb rendezvényeink nem lehettek, és az utóbbi idők nehézségei sajnos a Szeretetház falait sem kerültk el.

kásokról beszélgetés; vasalható gyöngykép készítés; közös séták, az egyik legemlékezetesebb ősszel a Radó szigetre, ahol gesztenyét gyűjtöttek, élvezték a kellemesen melegítő napsütést.

Egyik lakónk, Faller Józsefné Gizi néni neves évfordulóhoz ért júliusban, betöl-

Novemberben a szociális munka napjáról megemlékezve a fenntartó és a gyülekezet nevében Csorba János igazgató lelkes köszöntötte a Szeretetház dolgozóit.

December közeledtével készülünk a Mikulás napi kis meglepetés elkészítésére, és az adventi időszakra. Reméljük, hogy a koszorúkat már együtt készíthetjük a lakókkal. Befejezésül egy verssel szeretnék áldott karácsonyi ünnepeket kívánni. Jakus György írta, aki sajnos csak alig pár hetet töltött nálunk... Olvasókörré saját írású novelláját hozta, ami sokunknak nagyon tetszett. Megmutatta verseit, és ígéretet tettem neki, hogy a karácsonyi újságban az alábbi máskor is olvashatják majd. Ezúton köszönöm meg testvérének, hogy eljuttatta hozzánk:

Mindezek miatt különösen is ki kell emelni a húsvéti lapszámban még nem szereplő, lelkes teológus hallgatók által előadott Passiójátékot. Megelevenedett szemünk előtt Jézus szenvedéstörténete, hatással volt ránk...

Az istentiszteletek, áhítatok, foglalkozások, gyógytorna meg lettek tartva (kivéve egy rövid nyári és egy hosszabb őszi "szünetet"). A foglalkozások közül az újakat és a különösen kedvelteket emelném csak ki a teljesség igénye nélkül: nagyon tetszett a lakóknak a több ízben is vetített André Rieu koncertsorozat; a közös éneklések; a Pollyanna című film, amely egy árvaságra jutott kislány sorsát mutatja be, aki hihetetlen szeretetével és őszinteségével a legkeményebb szíveket is "felolvasztotta"; újfajta asszociációs szójáték; aratási szo-

tötte a 100 évet! Néhányan a foglalkoztatónkban gyűltünk össze, lelkesünk kedves köszöntő szavaival, igés lappal, tortával ünnepeltünk.

Május – júniusban mi dolgozók több turnusban szakmai továbbképzésen vehettünk részt Sopronban, ami nagyszerű feltöltődés, kikapcsolódás is volt egyben a gyönyörű környezetben.

Az elmúlt években több alkalommal helyet biztosított az intézmény a szociális gondozó-ápoló és a demencia gondozó képzésben résztvevő hallgatóknak. A dolgozók közül volt, aki oktatóként segítette a tananyag elsajátítását. Ősszel a gondozó-ápoló szakosoknak a gyakorlati vizsga is az intézményben zajlott, igazgatónő dr. Szilvásné Peregi Eszter vezetésével.

Mi a Karácsony?

Mondd,
Mi a Karácsony?
Fenyőág asztalon.
Ajándék, bor és kalács,
Vigasztalannak vigasztalás,
Templom harangja esti csendben,
Vagy reménységű megdöntött szívekben,
Hajléktalannak lábnyoma hóban,
Léket kereső hal a folyóban.
Gyógyulás reménye a kórházi ágyon,
Golgota árnya betlehemi jászlon?
Mondd csak, szerinted mi a Karácsony?
Netán,
Üzletek fénye,
Hol pénzedért cserébe
Mégkaphatod mit nem is akartál,
Úgy érzed, jó vásárt csináltál,
Mert már mindenben ott az üzlet
Pedig egészen más az igazi ünnep
Ki ma hozzád jön nem pénzed kéri-
Ajándékul Ő a szíveddel beéri
Bocsásd be hát ha egyszerű is a hajlék,
Gazdaggá tesz Ő, amint hozzád belép
Az a kincs, mit Tőle kapsz,
egy életre elég.

Forrás – Győri Evangélikus Hírlevél. Főszerkesztő: Csorba János. Szerkesztőbizottság tagjai: Csorba János, Mesterházy Zsuzsanna, Jánosa Attila, Vancsai József. Szerkesztő: Dobó Eszter | Nyomdai előkészítés: Konrád Sándor. Nyomtatta: Palatia Nyomda, Győr. A kiadvány ingyenes. Adományokat köszönettel elfogadunk.

Amennyiben a jövőben nem szeretné megkapni ingyenes kiadványunkat, kérjük írásban jelezze a gyor@lutheran.hu címen.

Ünnepi istentiszteleti rend

december-január		Öregtemplom			Újtemplom			Szabad-hegy	Gönyű	Bácsa	Börcs	Öttevény	Győrszentiván	Info
		8:30	10:00	egyéb	8:30	10:00	egyéb	16:00	8:30	15:00	10:00	8:30	15:00	
18.	V		CSJ*			MZS*	16:00 MZS gyermekek karácsonya	VJ			VJ			
24.	Szo			16:00 CSJ			16:00 MZS	14:30 MZS			17:30 VJ	16:00 VJ		Szenteste
25.	V		JA*			SZJ*		JA*	JA*	CSJ*	CSJ*	CSJ*	SZJ*	Karácsony
26.	H		MZS*			VJ*	rádió közvetítéssel							Karácsony 2.
31.	Szo			17:00 JA			17:00 SZJ	SZJ			17:30 VJ	16:00 VJ		Óév este
1.	V		CSJ*			MZS*		MZS		CSJ			MZS	Újév
6.	P		CSJ				17:00 CSJ							Vízkereszt

Jelölések: * = úrvacsorás istentiszt., SZ.J. = Szemerei János, J.A. = Jánosa Attila, CS.J. = Csorba János, M.ZS. = Mesterházy Zsuzsanna, V.J. = Vancsai József, CS.F.Zs. = Csorbáné Farkas Zsófia

Elérhetőségek, lelkeszi körzetek

Honlap: gyor.lutheran.hu • E-mail: gyor@lutheran.hu • Facebook: Győri Evangélikus Egyházközség

Öregtemplom 1. körzet:

CSORBA JÁNOS ig. lelkész (06/20/824-6247)
Belváros, Révfülo, Bácsa, Vámoszabadi, Likócs, Börcs, Abda, Öttevény

Öregtemplom 2. körzet:

JÁNOSA ATTILA lelkész (06/20/824-4618)
Újváros, Sziget, Pinnyéd, Gyárváros

Újtemplom 3. körzet:

VANCSAI JÓZSEF lelkész (06/20/824-2248)
9024 és a 9023 irányítószám kivéve a Fehérvári út, Szigethy A. út és a Szent Imre út által határolt részt; Gönyű

Újtemplom 4. körzet:

MESTERHÁZY ZSUZSANNA lelkész (06/20/416-3501)
9028 és a 9023 irányítószám a Fehérvári út, Szigethy A. út és a Szent Imre út által határolt részen; Győrszentiván

Intézményeink:

Szeretetház lelkésze: VANCSAI JÓZSEF lelkész (06/20/824-2248)
Iskolalelkészek: CSORBÁNÉ FARKAS ZSÓFIA lelkész (06/20/824-8765);
VANCSAI JÓZSEF lelkész (06/20/824-2248)

Egyházfenntartási hozzájárulásait, melynek a presbitérium által ajánlott összege 12.000 Ft/fő/év, a Győri Evangélikus Egyházközség CIB Bank 10700031-25055203-51100005 számlaszámán utalással is befizethetik.

Kérjük a kedves gyülekezeti tagokat, hogy egyházközségi ügyek (esküvő, keresztlő, temetés) intézésekor keressék a lakóhelyük szerint illetékes lelkészt!

Öregtemplomi Központi Lelkeszi Hivatal

Hivatali idő: H-K-Sze-Cs-P: 8:00-14:00 Cím: 9025 Győr, Petőfi tér 2. Telefon: 96/524-532. Mobil: 20/824-8101

**ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT
KÍVÁNUNK MINDEN GYÜLEKEZETI TAGUNKNAK!**